

10

OBUTI MAČEK

Obuti maček

10

138281/10

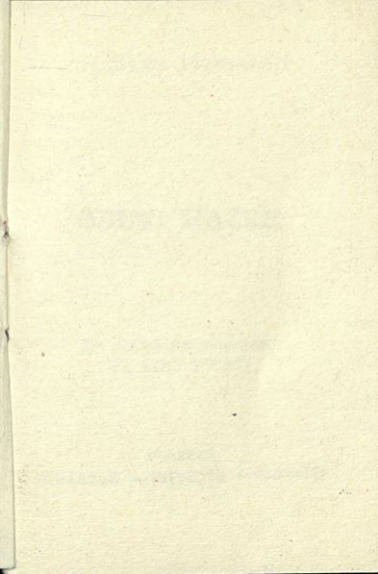
Ta knjižica
spada:

Kolekcija vsebuje 12
najljepših in najbolj
znanih bajk:

1. Vile
2. Pepelka
3. Zlatolaska
4. Sinja ptica
5. Trnjulčica
6. Rdečebradec
7. Princ s čopkom
8. Palček
9. Rdeča kapica
10. Obuti maček
11. Lepotica in pošast
12. Oslova koža

Izdanje
»Narodne prosvjete« Sarajevo

CHARLES PERRAULT

OBUTI MAČEK

Za mladino priredil
VLADO RAPÈ

Ad 01269/1955

Štamparski zavod
»Ognjen Prica«, Zagreb

OBUTI MAČEK

Umrli je neki mlinar, ki je zapustil svojim trem sinovom mlin ob deroči vodi, osla in mačka. Ker ni zapustil oporoke, so si bratje med seboj razdelili premoženje takole: najstarejši je dobil mlin, srednji osla in najmlajši mačka.

Zadnji je bil zelo žalosten in je tožil sam pri sebi: »Lahko mojima bratoma, ki bosta lepo in častno skupaj živela. Toda joj meni! Kaj mi ostane, ko bom pojedel svojega mačka? Umrl bom od lakote.«

Maček, ki je slišal ta samogovor, se je postavil na zadnji nogi in z vreščečim glasom dejal:

»Mjav, mjav! Nikar ne bodi žalosten, gospodar moj. Daj mi vrečo in škornje, da bom lahko hodil tudi po trnju. Prepričal se boš, da nisi slabo dedoval.«

Čeprav najmlajši sin umrlega mlinarja mačkovim

besedam ni dosti verjel, mu je vendar napravil majhne škornje in mu dal vrečo, ki se je zgoraj z vrvico lahko zadržnila. Poznal je mačkovo spretnost, posebno pri lovu na miši, in tiho je le upal, da mu bo koristil.

Maček si je pogumno obul škornje, vrgel vrečo, ki jo je napol natlačil z zelišči, na rame, si vrvico na zadrgo zavil okrog tačke in odšel. Na prostor, kjer je vedel, da prihaja mnogo zajcev, je zanesel vrečo, jo odprl in se vlegel poleg nje. Molil je vse štiri od sebe, kakor da je mrtev.

Ni dolgo tako ležal, ko se mu je že uresničila njegova namera: mlad, neizkušen zajček je zlezel v njegovo past. Srečni maček je takoj zadrgnil vrečo, zagrabil zajca in ga ubil brez usmiljenja.

Ves ponosen na svoj lov je odhitel h kralju. Pred dvorom je čakalo na sprejem že polno ljudi. Vsi so začudeno gledali obutega mačka, ki se je z lahkoto preril do kraljevih vrat in vstopil. Kralj je osupnil, posebno ko se mu je maček lepo globoko priklonil in se predstavil:

»Sem odposlanec grofa
Karabasa, ki vam pošilja
to majhno darilce, ki naj
ga blagovoli sprejeti Vaše
Veličanstvo kot dokaz gro-
fove vdanosti.«

Prebršani
muc je bil vseh

o muh poln. Svojega gospodarja, mlinarjevega sina, je kar sam povzdignil v grofa.

Kralj ni mogel verjati svojim očem in ušesom. Maček, pravi maček, pa govori in še kako uglašeno. Začuden in vesel je vzel darilo in rekel:

»Tvojemu gospodarju najlepša hvala! Povej mu, da me je podarjeni zajček silno razveselil.«

Obuti maček je napravil najgloblji poklon, nato pa odšel z dvignjeno glavo mimo dvorjanov.

S svojimi podvigi je muc nadaljeval. Nekega dne se

je skril v žitu. V nastavljenno, odprto vrečo sta priskakljali dve jerebici. Maček je vrečo brž zadrnil. Na ves glas se je zasmel:

»Zopet imam lep poklon za kralja.«

Odnesel je obe jerebici na dvor in njegovo veličanstvo je bilo še bolj vzhičeno kot prvokrat.

Skozi tri mesece je navihani maček nosil kralju divjačino. Na dvoru je bil že skoraj doma, zato je tudi marsikaj zvedel. Ob zadnjem obisku je slišal, da bo peljal tega dne popoldne kralj svojo hčerko, najlep-

šo princesko sveta, s kočijo na sprehod ob obali. Takoj je stekel k svojemu gospodarju in mu rekel:

»Tvoja sreča bo popolna, če boš natančno sledil mojim navodilom. Popoldne ob drugi uri deset minut se pojdi kopat k mostu ob reki. Svojo obleko moraš dobro skriti. Mimo se bo pripeljal kralj s princesko.«

Laži-grof Karabas je svojega mačka ubogal in na-

pravil vse tako, kakor mu je ta naročil, čeprav ni ničesar razumel in ni vedel, kaj se bo izcimilo iz tega.

Ko se je kopal v reki in se je pripeljala čez most kraljeva kočija, je nenadoma zaslišal mačka, ki je obupno zakričal:

»Na pomoč, na pomoč!
Grof Karabas se potaplja.«

Kralj je pomolil glavo iz kočije in takoj spoznal obutega mačka.. Voz se je ustavil. Iz njega so stekli k reki vladarjevi spremljevalci, ki so morali po kraljevem ukazu za vsako ceno rešiti grofa Karabasa.

Takrat je obuti maček stopil h kočiji in povedal kralju, da so grofu medtem ko se je kopal, razbojniki ukradli obleko. Kralj je takoj naročil svojemu pažu, naj prinese iz dvorne oblačilnice najlepšo obleko za grofa Karabasa. Ta je bil sicer rešen, a je brez obleke čepel pod mostom. Ko se je paž ves zasopljen vr-

nil s krasnimi hlačami, srajco in telovnikom, se je grof Karabas hitro oblekel in stopil do kočije, da se zahvali kralju za pomoč.

Obleka je grofu krasno pristojala, ker je bil postaven in tudi sicer lep. Prinčeski je bil takoj všeč in ko jo je še nekajkrat spoštljivo in nežno pogledal, se je zaljubila vanj.

Kralj je povabil grofa v kočijo. Skupaj so nadaljevali izlet.

Maček je bil silno vesel, ko je videl, da njegovi načrti tako dobro uspevajo. Tekal je daleč pred kočijo.

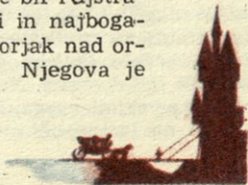
Med potjo je naletel na kmete, ki so kosili na travniku. Rekel jim je:

»Upam, da ste dobri ljudje, vi kosci. Tu mimo se bo pripeljal kralj. Recite mu, da so vsi ti travniki last grofa Karabasa. Če tega ne storite, vas bom se-sekljal na drobne kosce.«

Kosci so slišali govoriti mačka po človeško, zato jih je njegova grožnja resno prestrašila. Ko je privozila mimo njih kraljeva kočija in jih je kralj vprašal, čigavi so travniki, ki jih kose, so odgovorili vsi v en glas: »Grofa Karabasa.«

Maček je medtem že prestrašil žanjice. Povedal in naročil jim je isto kot koscem. Še vse razburjene in v strahu so odgovorile kralju, da vse polje tod okrog pripada grofu Karabasu.

Kralj se je čudil grofovemu bogastvu. Obuti maček pa je divjal naprej, dokler ni prišel do gradu, čiga gospodar je bil rajštrašnejši in najboga-tejši orjak nad orjaki. Njegova je

bila tudi vsa zemlja, po kateri je vozila kraljeva kočija.

Maček je prosil za sprejem pri njem z izgovorom, da nikakor ne more mimo tako močnega velikaša, ne da bi se mu poklonil.

Orjak ga je sprejel še dosti vljudno.

Maček se mu je poklonil in rekel:

»Vaš sloves sega čez najvišje gore. Zvedel sem daleč, daleč od tod, da ste nepremagljivi, da se lahko izpreminjate v katerokoli žival hočete in mnogokaj sem še slišal o vas. Ne morem pa verjeti vsega, če ne vidim na lastne oči.«

Orjak je nekaj zagodrnjal in pred mačkom je stal lev. Muc se ga je tako prestrašil, da jo je jadrno odkuril na streho. Ker so ga pri plezanju po opeki ovirali škornji, se je držal le žlebovja. Ko je videl, da se je lev zopet spremenil v orjaka, je zapustil višino in so približal:

»Da se tak orjak lahko spremeni v velike živali, sem sedaj videl. Ne morem pa verjeti govoricam, ki trde, da se lahko spremenite tudi v najmanjše živali, kot na primer v podgano ali celo miš.«

Velikan je pogledal mačka od strani in rekel:

»To je malenkost zame. Kar poglej!«

V trenutku je iz velikana nastala miš, ki je tekala po podu. Ko jo je maček zagledal, se je naglo vrgel nanjo, ji pregriznil vrat in jo pojedel. S polnim želodčkom se je potem podal na privzdizni most. Kmalu se je zaslišalo ropotanje kra-

Ijeve kočije. Stekel ji je do začetka mostu naproti, se priklonil in rekel:

»Vaše Veličanstvo, dobrodošli v gradu grofa Karabasa.«

»Kaj celo ta grad je vaš, moj grof?« je vzkliknil kralj.

Grof se je ljubeznivo nasmehnul, podal roko kralji-

čni in ji pomagal iz kočije. Z roko v roki sta šla za kraljem, ki je prvi stopil v grad. Prišli so v veliko dvorano, kjer jih je čakala bogato obložena miza, pripravljena za orjakove goste. Kralj je bil navdušen nad lepim vedenjem in bogastvom grofa Karabasa. Tudi lepa kraljična se je kar topila od zadovoljstva in sreče. Ko so pri večerji popili že nekaj kozarcev vina, se je kralj obrnil h grofu in mu rekel:

»Dragi grof, nič nimam proti temu, da postanete moj zet. Vidim, da to želi tudi moja hči.«

Grof Karabas se je globoko priklonil kralju in zaprosil za roko princeske. Vsa srečna sta se poročila še istega dne.

Obuti maček je postal na dvoru osebnost in je lovil miši zdaj pa zdaj samo še za zabavo.

NARODNA IN UNIVERZITETNA KNJIŽNICA

DS

I 138 281 10

030056938

COBISS S